

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 88.

Tiende Session.

49de Møde.

Lørdagen den 18de Decbr.

(Fortsat.)

Thalbitzer: Det var jo § 14, der ved Sagens 1ste Behandling vakte meest Modstand, navnlig hos den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun). Han udhævede dengang, hvad han ogsaa har udtalt idag, at man vilde ikke have nogen Grænde for, hvem der kunde forlange Afbenyttelse af Vandet. Under hans Foredrag ved første Behandling faldt det mig ogsaa ind, at Bestemmelserne, som de stode i Paragraphen, vare temmelig udstrakte; navnlig fandt jeg det Udtryk i den 4de Post „Andre og fortrinnsvis Saadanne, som deeltage i Vandløbets Regulering og Vedligeholdelse“ temmelig vidtgaaende. Naar derimod mit Endringsforslag vedtages, forekommer det mig, at dette Punkt i Paragraphen vil staa temmelig uskyldigt og uskadeligt. Jeg kan ikke fatte den store Stræk, som den ærede Landstingsmand har for at vedtage dette; thi det er jo dog hele Tiden fastholdt, at det ikke er andet Vand end hvad der ikke kan benyttes, hvad der er overflødigt, altsaa hvad Bærteis Eier ikke benytter, det er kun det, der kan anvendes til Dverrisling, og det er dog heller ikke saa, at Enhver skal kunne melde sig og bruge Vandet, der er dog en Grænde; det er nemlig kun dem, der have Beføstning ved Aløbet. Det er nu meget rigtigt, hvad den ærede Landstingsmand yttrede, at de, der ligge ovenfor, kunne ikke, naar man

tager det strengt, fordi de ere berettigede til at faae Vandet bort ved Naens Regulering, af den Grund have nogen Ret ogsaa til Vandet; men det forekommer mig dog, at der er ikke ringe Grund til, at de, som bidrage til et saadant Vandløbs Vedligeholdelse, ligesaagodt maae kunne benytte Vandet til deres Fordeel paa den ene Maaade som paa den anden; for Mange er det vigtigt, at Vandet kommer bort, for Mange, at de beholde det; det kan til sine Tider være godt, at Vandet faaer frit Afløb, til andre Tider, at de kunne benytte det. Det forekommer mig derfor billigt, at de, der have bidraget til et Vandløbs Regulering og Vedligeholdelse, have Afgang til at benytte Vandet paa samme Maaade som de Tilgrændsende. Den ærede Landstingsmand har jo desuden udhævet, at de lavere Liggende ville kunne have Fordeel deraf. Hvad det kommer an paa ved hele § 14, er det, om man har fuldstændig Tillid til Landvæsenscommissionerne; naar man har det, forekommer det mig dog virkelig ikke, at der kan være den allermindeste Betænkelighed herved. Jeg har ofte læst § 14 igjennem og lagt Mærke til Bestemmelsen i de enkelte Nummere, og jeg kan ikke see Andet, end at det er et meget forfiersktligt Arbejde, som vi her have faaet forelagt med Hensyn til dette vanskelige Spørgsmaal, og at der ikke er nogen Grund til Frygt, naar man, som sagt, har Tillid til Landvæsenscommissionen. Tidligere har man vel ikke ganske kunnet berolige sig ved en Landvæsenscommissions Kjendelse, da den i flige reent praktiske Spørgsmaal i Reglen var saa at sige i sidste Instans; thi vel blev Kjendelsen indanket til Rentekammeret og senere til Indenrigsministeriet, men disse Autoriteter have